

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 306/2016
30.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Г., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адв. Т.Л. и адв. Д.Р., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 8/15 од 12.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1431/15 од 10.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Г., адв. Д.Р., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 8/15 од 12.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1431/15 од 10.12.2015. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу као и захтев браниоца окривљеног адв. Т.Л., **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр. 8/15 од 12.10.2015. године окривљени Г.А. оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 12 година у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 11.01.2015. године па надаље. Истом пресудом, окривљени М.Ц. оглашен је кривим због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године. На основу члана 261. став 3. у вези става 2. тачка 9. ЗКП окривљени су обавезани да плате сваки понаособ судски паушал у износима од по 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу а на основу одредбе 262. став 2. ЗКП одлучено је да суд о трошковима кривичног поступка донесе посебно решење.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1431/15 од 10.12.2015. године делимично је усвојена жалба бранилаца окривљеног А.Г., и првостепена пресуда преиначена у односу на овог окривљеног у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је суд окривљеног А.Г. због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од осам година у коју му је сходно члану 63. КЗ урачунато и време проведено у притвору од 11.01.2015. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, док су жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и бранилаца окривљеног у преосталом делу одбијене као неосноване а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена. Првостепена пресуда је у односу на окривљеног М.Ц. остала непромењена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 8/15 од 12.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1431/15 од 10.12.2015. године, захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног А.Г. и то:

- адв. Д.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 2. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, с`тим што ће наложити да се суђење одржи пред потпуно измењеним већем, а у смислу навода изнетих у захтеву.

- адв. Т.Л., због повреде кривичног закона из члана 485. став 4. у вези члана 439. тачка 2) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног А.Г., адв. Д.Р. и адв. Т.Л., Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Г., адв. Д.Р., у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП је неоснован, док су исти захтев у осталом делу као и захтев браниоца окривљеног адв. Т.Л., недозвољени.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног А.Г., адв. Д.Р., као разлог подношења захтева означава општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези са чланом 485. став 2. ЗКП, док из образложења захтева произилази да указује на повреду закона из чл. 439. тачка 3) ЗКП, а наиме, да је одлуком о кривичној санкцији повређен кривични закон, јер суд при одлучивању о врсти и висини казне коју треба одмерити окривљеном А.Г. за

извршено кривично дело није могао применити одредбе кривичног законика обзиром на чињеницу да је окривљени А.Г. у време извршења предметног кривичног дела имао 19 година, и самим тим спадао у категорију лица на које се примењују одредбе Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица (ЗМ), и то конкретно одредба члана 46. ЗМ због чега су постојали услови за примену члана 41. ЗМ, према коме се окривљеном евентуално могла изрећи казна малолетничког затвора ако због високог степена кривице, природе и тежине кривичног дела не би било оправдано изрицање васпитне мере.

Супротно истакнутим наводима захтева браниоца окривљеног А.Г. Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови при одлучивању о врсти и висини кривичне санкције коју треба одмерити окривљеном А.Г. за извршено кривично дело убиство из члана 113. КЗ правилно применили одредбе Кривичног законика и такође правилно нашли да није било места примени члана 41. и 46. ЗМ, а све имајући у виду како обележја личности окривљеног, а наиме, ради се о млађем пунолетном лицу, старости 19 година, чији је живот усклађен како његовим годинама тако и периоду касне адолесценције тако и околностима под којима је дело учинио.

Како је бранилац окривљеног А.Г., адв. Д.Р., на исту повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, указивао и у изјављеној жалби против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени суд, изнете жалбене наводе оценио неоснованим и у образложењу своје пресуде Кж1 1431/15 од 10.12.2015. године, на страни 8 с`тим у вези изнео јасне разлоге, које овај суд у потпуности прихвата као правилне и на исте, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Г., адв. Д.Р., то је Врховни касациони суд на основу члана 490. и члана 491. ЗКП, исти у том делу одбио као неоснован.

Остали наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Г., адв. Д.Р., којима се како то из образложења захтева произилази указује на повреду закона из чл. 439. тачка 2) ЗКП наводима да је суд у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити, јер је кривичноправне радње окривљеног морао правно квалификовати као кривично дело убиство на мах из члана 115. КЗ као и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Т.Л. у коме се као разлог подношења захтева означава повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у суштини се свде на оспоравање чињеница везаних за личност окривљеног као услова за примену Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица, чињеничних утврђења суда у односу на стање јаке раздражености

у које је доведен окривљени без своје кривице, нападом и тешким вређањем од стране оштећеног сада пок. М.А. и оцену изведених доказа, а што по налажењу Врховног касационог суда не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, због чега је исте применом члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд одбацио као недозвољене.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је сходно одредби члана 491. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Г., адв. Д.Р. у односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП одбио као неоснован, а у осталом делу исти захтев у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, као и захтев браниоца окривљеног адв. Т.Л., сходно одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољене и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.